

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 521 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 2 Αυγούστου 2008

1 ΕΥΡΩ

■ Από ελληνικά λιμάνια
αναχωρούν τα πλοία
για τη Γάζα

Σπάμε τον αποκλεισμό

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ «Κ»

ΣΕΛΙΔΑ 16

Μόνο αν
οι εργάτες
πάρουν την υπόθεση
στα χέρια τους...

Τα λεφτά κάνουν τον κόσμο να γυρίζει...

Οτίτλος της στήλης είναι το μήνυμα που στέλνει ένα τραγούδι από το διάσημο αμερικανικό μιούζικαλ της δεκαετίας του '70 «Καμπαρέ» (για να θυμούνται οι παλιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι). Ξεκίναμε με αμερικανικό μιούζικαλ, γιατί σήμερα θα ασχοληθούμε με τις εξελίξεις στο παγκόσμιο μπάσκετ. Οπως όλοι ξέρουμε, το αμερικανικό επαγγελματικό πρωτάθλημα, γνωστό ως NBA, θεωρείται η Μέκκα του αθλήματος. Ζούμε όμως στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και όλα αλλάζουν ή για να είμαστε περισσότερο ακριβείς ήδη κινούνται με βάση το χρήμα.

Η φετινή μεταγραφική περίοδος και οι μετακινήσεις παιχτών από το NBA στην Ευρώπη έχουν «ταράξει τα νερά» στο άθλημα και είναι πολύ πιθανό να βρισκόμαστε στην αρχή μιας νέας εποχής που αμφισβήτει ευθέως την ηγεμονία των ΗΠΑ. Τα δυο-τρία τελευταία χρόνια, πρωτοκλασάτοι ευρωπαίοι παίχτες αρνήθηκαν τις προτάσεις ομάδων του NBA και επέλεξαν να συνεχίσουν την καριέρα τους στην Ευρώπη, γεγονός που θα ήταν αδιανότο πριν μια δεκαετία. Γλέον, έχουμε και μετακινήσεις παιχτών από το NBA σε ευρωπαϊκές ομάδες και μάλιστα σε «παραγωγική» μπασκετική ηλικία. Οι ευρωπαϊκές ομάδες μέχρι σήμερα έφερναν κάποιους από τους σούπερσταρ του NBA στο τέλος της καριέρας τους, περισσότερο για επικοινωνιακούς λόγους. Φέτος, όμως, τα πράγματα έχουν αλλάξει άρδην. Αρκετοί παίχτες είπαν το φετινό καλοκαίρι αντί στο NBA και επέλεξαν την Ευρώπη. Ναβάρο, Σπλίτερ, Νάχμπαρ, Μενσά Μπάνσου, Γουντς, Μπρέζετς, Κάρλος Ντελφίνο, Τσιλντρές έκαναν το υπεραντλαντικό ταξίδι με κατεύθυνση από τις ΗΠΑ προς την Ευρώπη. Απάντες και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού συμφωνούν ότι τα δεδομένα αλλάζουν υπέρ της Ευρώπης και ότι αν οι θιύνονται στο NBA δεν βρουν άμεσα τρόπους να αντιμετωπίσουν την ευρωπαϊκή επίθεση, σύντομα θα μιλάμε για γηγενία της Ευρώπης.

Η ανατροπή των δεδομένων έχει ελληνικό χρώμα. Η μεταγραφή του Τζός Τσιλντρές από τους Ατλάντα Χόκς στον Ολυμπιακό ίσως αποτελέσει το σημείο αναφοράς για τη νέα εποχή. Το επικοινωνιακό πλήγμα που δέχτηκαν αφενός οι Ατλάντα και αφετέρου το NBA είναι μεγάλο και ήταν η αφορμή για ν' ανοίξει μια μεγάλη συζήτηση σχετικά με τους λόγους που

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

έχουν κάνει ελκυστική την ευρωπαϊ-

κή αγορά για τους κορυφαίους μπασκετπολίστες. Η αίσθηση που υπάρχει στο χώρο του NBA είναι ότι η μεταγραφή των ερυθρόλευκων ανοίγει τον ασκό του Αιόλου και πολύ σύντομα θα έχουμε ανάλογες μεταγραφές και σ' άλλες ευρωπαϊκές ομάδες. Οι κυριότερες αιτίες που συντελούν στην αλλαγή των δεδομένων είναι τρεις. Ο φόρος πολυτελείας, η πτώση του δολαρίου και η οικονομική ευρωπαϊκή των ευρώ προσβασία.

Λίξεις μετά τη δημιουργία του ευρώ έδωσαν τη δυνατότητα στις ευρωπαϊκές ομάδες να έχουν τον πρώτο λόγο. Πριν μερικά χρόνια, το όνειρο κάθε μπασκετπολίστα ήταν να παίζει στο NBA, ανεξάρτητα από τα φράγκα που θα έβαζε στην ταξέπη του. Ο τίτλος «παίχτης του NBA» ήταν ανεκτίμητης οξίας και όλοι οι μπασκετπολίστες τον έχαν κρυφό όνειρο. Από τη σπηλή όμως που τα πάντα άρχισαν να υπολογίζονται με βάση το χρήμα, άλλαξαν οι συσχετισμοί. Οπως λέει και η λαϊκή ρήση, «τη δόξα πολλοί εμίσθουν, το χρήμα ουδείς». Το NBA μετέτρεψε το μπάσκετ από άθλημα σε μπίζνα, το παγκόσμιο μπάσκετ είναι πλέον μια χρυσοφόρα μπίζνα και οι ευρωπαϊκές ομάδες έχουν περισσότερες οικονομικές αβάντες για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του ακραίου επαγγελματικού αθλητισμού.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Μια βδομάδα απομένει για την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων του Πεκίνου και η «αγωνία» για την ομαλή διεξαγωγή τους είναι έκδηλη στη ΔΟΕ. Η απομονωμένη ρύπανση είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί, όμως παρά τις προσπάθειες των Κινέζων (σχεδόν όλα τα εργοστάσια στης πόλεις που θα φιλοξενήσουν Ολυμπιακά αθλήματα έχουν κλείσει), τα επίπεδα της ρύπανσης είναι πολύ μεγάλα και η ΔΟΕ προσανατολίζεται στην τροποποίηση του προγράμματος ορισμένων αθλημάτων (δρόμοι μεγάλων αποστάσεων, μαραθώνιος κτλ.). Η ακόμη και στη μη διεξαγωγή τους, προκειμένου να εξασφαλιστεί η υγεία των αθλητριών και των αθλητών. Μεγάλα τα ζόρια για τους Κινέζους, μεγάλα τα ζόρια για τη ΔΟΕ (που προκειμένου να ανοίξει μπτίζνες στην Ασία πάρε ένα πολύ μεγάλο ρίσκο) και άποντες ελπίζουμε στο να συνεχιστεί η σημερινή τραγελαφίκη κατάσταση. Σύμφωνα με πληροφορίες της στήλης, μεγάλος είναι και ο καθημός της ηγετικής ομάδας της Περιοσός ΑΕ που βλέπει τους κινέζους συντρόφους να κινδυνεύουν να γίνουν ρεζίλι των σκυλιών.

Με προγματικά ασήμαντες ταινίες κλείνει ο κινηματογραφικός Ιούλιος. Στη μόνη που αξίζει να γίνει αναφορά είναι το «Εγώ» του Ιωπανού Ράφερ Κόρτες. Στην ταινία αυτή οι δισκολίες που αντιμετωπίζει ένας γερμανός μετανάστης εργάτης στην Μαγιόρκα γίνονται αφορμή για μια ενδοσκόπηση του βαθύτερου εγώ του. Στην πορεία όμως τα προβλήματα που αναδεικνύει η αυτοπαρατήρηση εμπλέ-

κονταί με στοιχεία θρίλερ, μυστικισμού και μετενσάρκωσης, έτσι που ο θεατής μάταια προσπαθεί να βρει το μίτο αυτής της ανερμάτιστης ιστορίας που έκινα καλά για να καταλήξει με ερωτηματικά και πολλά «αλλά...».

Πέρα από τις, όπως προείπαμε, ασήμαντες νέες κυκλοφορίες, έχουμε και δύο επανεκδόσεις που αξίζουν τον κόπο, είναι όμως τόσο χιλιοπαγμένες που αν υπέρχε κάπι άλλο αξιόλογο αυτή τη βδομάδα, δεν θα κόναμε ούτε σ' αυτές αναφορά.

Η μία είναι «Οι μπανάνες» του Γουντί Άλλεν, μια προγματικά φευγάτη κωμωδία του 1971, πολιτική σάτιρα των δικτατοριών της Λατινικής Αμερικής, που για πολλούς θεωρείται η καλύτερη ταινία του αμερικανού σκηνοθέτη.

Η δεύτερη είναι το «Γυμνοί στον ήλιο» του Ρενέ Κλεμάν, μια ταινία του 1960 που άφησε επιχρήσι μόνο για την ιδιαίτερη ατμόσφαιρά της, αλλά και για τις κοινωνικές της αιχμές. Βασίστηκε στο ομώνυμο βιβλίο της Πατρίτσια Χάισμιθ,

όμως ο Κλεμάν επέφερε σ' αυτό κάπτοιες αλλαγές, ώστε η ταξική διαφορά που οπλίζει το χέρι του δολοφόνου (Άλεν Ντελόν) να είναι εμφανής και καθοριστική όσον αφορά την εξέλιξη της πλοκής της ταινίας. Το μετέπειτα πρόσφατο ριμέκι που επιχείρησε ο Αντονί Μιγκέλο έμεινε μόνο στη γοητευτική ατμόσφαιρα της εποχής και των ιταλικών ακτών και έχασε την ουσία.

Ελένη Σταματίου

